

1991-06-07

DIALOG - DIREKT # 4

Moralisk upprustning
frågor och beslut vi bär tillsammans.

En dialog är spännande! Man vet aldrig vart den leder, om man är beredd att lyssna. Jag citerar två tidningsartiklar och ett brev (se baksidan). Kerstin Dellert skriver i Svenska Dagbladet om andliga miljögifter. Intressant och tänkvärt! Bror Jonzon skriver om Etiopien, som är aktuellt, och danske utrikesministern skriver om Havel, en lång artikel som jag plockar några pärlor ur.

Namnet moralisk upprustning ger oss ingen auktoritet eller plattform, tvärtom förpliktar namnet oss till att agera på samhällets uppenbara moraliska problem, om vi skall ha någon trovärdighet.

Människor saknar tid.

Jag vill ta upp något i samhället som jag upplever påtagligt. Vart jag än ser möter jag samma sak: Att leva i dagens samhälle är krävande och tiden räcker inte till. Varför har det blivit så? Vi ser hur människor slås ut och familjer splittras. Det inre livet måste påverkas innan det går så långt. Jag märker på mig själv hur jag blir stressad och retlig. Det är viktigt att förstå hur människor har det. Innan vi formulerar svaret måste vi förstå frågan. Kan vi utforska detta tillsammans? Skriv ner din bit av sanningen och skicka till mig.

Det finns en annan dimension till detta, människan som upplever att hon inte behövs. Den som inte är en del av det pulserande samhället måste ha det svårt att finna sin identitet.

LAGARBETE

I DD nr 2 hade jag en fråga, "Vad betyder det att fungera som ett lag?". Frågan kom upp med anledning av att vi är en grupp människor utspridda över landet. Detta innebär ju vissa praktiska svårigheter när det gäller att göra saker tillsammans, därav frågan. Brita Dessen har kommenterat frågan ur en annan synvinkel. Hon kom till Stockholm nyligen, till stiftelsens årsmöte, med sviter efter ett benbrott. "Mina vänner (mitt lag då) kom med olika förslag några gånger, bl.a hur jag skulle ta mig fram med mitt ej helt färdigläkta ben. Min första reaktion var att svara: Nej, det klarar jag själv, istället för att tack-samt ta in deras omsorg och fundera över den. Fyra ögon ser mer än två, är en viktig grundsats om man ska fungera tillsammans och känna att alla är lika." B. D.

Ekonomi

Bidrag för porto, kopiering mm kan sändas till:

MRA-Informationen
postgiro 357030-6
Ange "Kommunikation".

Antero Tikkanen
Nostravägen 19, 417 43 GÖTEBORG
Nästa brev: 7 juli.

Antero

Citerat ur brevskörden.

Från Inga Wieselgren kommer ett urklipp från SvD, från något som kallas Gröna Sidan.

Kjerstin Dellert, operasångerska, skriver:
"DAGS ATT SANERA VÅR ANDLIGA MILJÖ.

Det finns miljögifter och MILJÖGIFTER.

Vi har ju en inre miljö där gifter som avundsjuka, misstänksamhet, pennalism, översitteri och andra frusteringar trivs och grov, dagligen gödslad av medmänniskor med ett ännu "giftigare" inre tankeliv. Vi har häxjakter i dagens Sverige. Just nu är det oportunt att sikta sina pilar mot fartsyndare, privatbilismen, invandrare och ekonomisk brottslighet. Man släpper på och av flödet med våra andliga miljögifter på ett listigt sätt genom press och massmedia, där skandalen för dagen ofta blir vårt "dagliga bröd". Våra vägrenar är just nu kantade av glada ljusblå sopsäckar, men varför kan vi inte också försöka stoppa ner all vår andliga smuts."

Bror Jonzon skriver:

"Jag kan inte upphöra att förundra mig över Guds sätt att föra människor till rätt plats på rätt tid: Just när Etiopiens ödestimma kom, hade våra förutseende afrikanska vänner kallat till konferens i grannlandet Kenya! Och vilket tema: "Men must choose to be goverened by God or they condemn themselves to be ruled by tyrants." (Välja att ledas av Gud eller döma sig till att styras av tyranner). Just de orden lyckades vännen och kämpen Gebreyohannes smuggla ut från det Megisto-fängelse där han satt fången.

Eng ung vän kom på besök. Han fick inte komma närmare G. än tio meter, men G. gav fångvaktaren en lapp på vilken han skrivit "Men must choose". Besökaren kunde resten av citatet och förstod precis vad G. menade."

Sven Måsén sände mig en artikel ur Berlinske Tidende, där danske utrikesministern Uffe Ellemann-Jensen skriver om Havel, president i Tjeckoslovakien. Artikeln har som rubrik: "Han lyssnar till samvetet." Jag saxar några bitar.

"Jag mötte Vaclav Havel först som en röst och sedan som en tom stol. En röst i telefon på folkteaterns scen för några år sedan, då han mottog ett pris "in abstensia" från Politiken och Dagens Nyheter, och det lyckades Niels Barfoed att få telefonkontakt med honom i lägenheten i Prag. Och en tom stol då jag för två år sedan var på officiellt besök i Prag - i den gamla regimens sista år - och hade inbjudit en grupp oliktankande till en måltid på danska ambassaden. Havels stol var tom. Han satt åter i fängelse.

I sina reflektioner hade han nu funnit sitt tema: Krisen för den mänskliga identiteten i det moderna samhället, och möjligheterna till att övervinna denna kris genom att acceptera personligt ansvar för sina handlingar. Människan har till sin hjälp ett antal allmängiltiga principer och normer. En handling som inte är förenlig med dessa bör inte företas. Bara på detta sätt undgår man att bli det totalitära samhällets redskap.

(min översättning, AT)